

שְׁעָה זָרָה

שְׁעָה זָרָה, שְׁעַת אַחֲר־שְׁקִיעַת-חַמָּה!
עוֹד נִשְׁמַת-יוֹם בְּרוֹם-יְיֹו־שַׁחַק מְרַחֶפֶת,
נִעְצָרֶת גְּעֻגוּעִים, מִן הָעֵבִים נִשְׁקַפֶּת
אֶל הַנְּזַנְחַת בְּדַמִּי-אֶפֶל אֲדַמָּה.

וְהַתְּלַקְחוּ עֵבִים מֵאֵשׁ הַגְּעֻגוּעִים
וּוֹרְדֵי-לֵהַב בְּמִרְחַב עוֹלָם יִבְעֵרוּ,
יָמוּתוּ לִסְנֵי אֵל, מֵאֲהָבָה יַחֲוֹרוּ,
דוֹלְקֵי-חַמְדָּה, מִתּוֹךְ עֲגַמַת-חַמְדָּה גּוֹעִים.

שְׁעָה זָרָה, שְׁעָה נֶאֱצֶלֶת! הָעוֹלָם
עוֹמֵד מִחֲרִישׁ: בְּרִגְעַ זֶה הַיְּקוּם נִשְׁלָם
וְהַחֲלוּמוֹת, כָּל-הַחֲלוּמוֹת מְאֹז, נֶאֱמָנוּ.

וְהִיא פוֹנֶה לְלֶכֶת. אֵי שָׁם בְּמִסְתָּר,
בְּלֵב עוֹלָם, עוֹמֵד לְהִנָּחֵק דְּבָר...
הוּ עוֹד מְעַט, הַנִּשְׁגָּבָה, שְׁהִי אֲתָנוּ!

ע י ש

עורני גער במראיך לבתני
ואדעך בשם ואחמדך מאז.
ויש הזיתי: טוס! ובצוארך אחז
ולמרחמי אין-סוף, אין-סכר תשאני.

ואם אל כל-מאורי-ליל נפשי נשאתי,
את הקרובה היית לי מפלם תמיד;
וכי יצאתי נשף עם עצבי יחיד,
אותך בקשתי ראשונה, אותך מצאתי.

יובלות לאין-ספורות את לקני היית
וגם תהיי אחרי-אך לא תסוף הברית,
ברחה נפשי עמך בדמי-עדנת לילות.

ובנגוהות-צדך, מקץ אין-ספור יובלות,
עוד געגוצי, עוד הגיוני-קדושה ירעדו
ובברכה ירדו על ראש דורות יולדו.

השליג הנצח על ראשי ...

השליג הנצח על ראשי, הקדים לנרע
את-לבן ונניו עלי צנת-חשאי,
מעבר לא-מזה, עוברת על פני -
אך לבבי בוטח : עוד שמשי גבוה.

ולי תזות : הר-עז ושלג לו עטרת
עומד בלהב-יום, למרחוק מזהיר,
ובמדונו פרי-זהב ונחלי-שיר
ויצרות-עד אורגים חיים, קוסמים תפארת.

ובהעריב היום ואורו פני הקר
בזיו לא-ארץ ונזרו ילהט, יתל
ביספת-צחר אין-לה-שם ובחכליל-ך לק.

שקעה השמש, והקר, הודו יגבר,
עינו בנצח ופניו-זף שלות-אל ...
ולי תפלה : קהר ה ה א קאור ושלג !

תרצ"א.

יעקב כהן